

свѣта. Трудътъ, който ние влагаме, ония работни рѣцѣ, ония работни маси, това не сж маси, нито екземпляри, нито елементи, а това сж онѣзи работещи души, които влагатъ своята воля, които день и нощъ работятъ. Азъ наричамъ това „свещенъ трудъ“, който подържа свѣта. И ние се нуждаемъ не отъ пари, а отъ трудъ. Има ли този свещенъ трудъ, паритѣ ще дойдатъ. Паритѣ сж равносилни на онова, което ние добиваме отъ природата. Въ съврѣмения културенъ животъ хората иматъ само една лъжлива идея. Правятъ смѣтки да се уравни бюджета. Не, трудътъ е, който оправя свѣта. Когато всички почнатъ да работятъ честно и почтенно, ние ще имаме единъ строй по-добръ уреденъ, отколкото днешниятъ.

„Горко на свѣта отъ съблазнитѣ!“

Азъ казвамъ: имайте този урокъ — извадете съблазнѣта! Мже и жени, братя и сестри, господари и слуги, учители и ученици, всички трѣбва да вървятъ въ този пѣтъ безъ съблазни. И навсѣкждѣ трѣбва да се проповѣдва онази свещена Любовь, онзи свещенъ трудъ, взаимно почитание, взаимно уважение, взаимна любовь, за да се изпълни волята Божия на земята.

Само по такъвъ начинъ ще дойде Царството Божие на земята!

Бесѣда, държана на 23 IX 1923 г.